

Samtaleark. Moses - video 2: Moses vandrer med GUD

Underne og den åndelige kamp

2 Mos 4,10-14 & 7,8-13: Moses kæmpede sammen med sin storebror Aron, der var tre år ældre (2 Mos 7,7). De besøgte GUD sammen: 2 Mos 19,24. Aron svigtede, da han var med til at lave guldkalven: 2 Mos 32,1-6. Han blev indsat som ypperstepræst: 2 Mos 28,1-5. Han dør på rejsen i ørkenen: 5 Mos 10,6.

2 Mos 7-11: De ti plager. Vi hører både, at Gud forhæder Farao, og at Farao selv forhæder sig.

Refleksion/samtale undervejs:

Hvad svarede Gud Moses, da han sagde, at han ikke duede til opgaven?

Kan han finde på at svare på samme måde i dag?

Vi kan vist ikke få den fulde indsigt, men prøv alligevel at snakke om det med Farao, der forhædes af Gud og som også selv forhæder sig: tvinger Gud noget menneske til at gå fortabt?

2 Mos 12-14: Den første Påske (= «Forbi-gang»). Derefter må de forlade Egypten - endda med gaver. Da Farao bagefter fortryder, drukner han og hans hær i Sivhavet. Folket føres af Moses til Sinai bjerg. 2 Mos 19-24: Her sætter GUD dem stævne og indgår en pagt med dem. Men allerede ganske kort tid efter bryder de pagten ved at lave sig en guldkalv som afgud og tilbede den.

Moses (og Aron) udfører på Guds befaling og i Guds kraft mægtige undere, både ved det egyptiske hof og med de ti plager og ved på rejsen at skaffe mad og drikke på overnaturlig måde. Men den største åndelige kamp stod inde i folkets hjerter: ville de holde sig til GUD eller til afguderne? Da Moses skal forlade folket, giver han dem for sidste gang opfordringen til at vælge GUD: 5 Mos 30,15-20. Senere kom Jesus og Paulus med samme opfordring: Matt 6,19-21 & Kol 3,5-6.

Refleksion/samtale undervejs:

Hvilke afguder er mest fristende for os i Danmark i dag?

Hvordan sikrer vi os mod at dyrke afguder?

Moses vandrede med Gud

5 Mos 34,10-12: Derfor står Moses også som repræsentanten for hele Guds frelsesplan med sit folk. Det er vel derfor, at da Jesus et kort øjeblik viser lidt af sin sande herlighed for øjnene af de nærmeste disciple (Luk 9,28-36), er han sammen med Moses og med Elias, der står som repræsentanten for alle de profeter, Gud senere sendte til sit folk. Moses var den første og største profet – Elias var en af de største af de næste.

Faldet

4 Mos 20,1-12 er lidt samme situation som 40 år tidligere: 2 Mos 17,1-7. Moses tænkte vist, at nu var han udlært – og derfor slog han ligesom den gang – skønt Herren havde sagt, at han skulle tale... Og samtidig tvivler han lidt på sin dygtighed: "Mon vi kan få vand..."

Refleksion/samtale undervejs:

Moses er det menneske, der mødte Gud mest direkte – lige indtil Gud selv blev menneske, så man kunne se, høre og føle ham. Folket havde brug for mellemænd for at møde Gud. Vi kan gå direkte til Jesus og dermed til hele den treenige Gud. Tal om, hvor stor en positiv forskel der er på at være med i Guds folk nu, hvor Jesus har været som menneske på jorden. Samtidig kalder Jesus os til at være små mellemænd m/k til dem, der endnu ikke selv har mødt Jesus. Hvordan kan vi gøre det i Danmark i dag?

Moses er et eksempel på, at vi, der er med i Guds folk, kan falde i ulydighed. Han er også et eksempel på, at Gud tilgiver og genindsætter i sin tjeneste. Og et eksempel på, at trods tilgivelsen kan faldet godt have konsekvenser, der ikke ophæves i dette liv. Prøv at sammenligne med apostlen Peter, der også faldt og blev tilgivet (Joh 18,15-27 og 21,15-19). Fik det også konsekvenser for ham? Hvis I tør, kan I dele eksempler fra jeres eget liv på fald og tilgivelse og genoprejsning.

